

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Szigorú ultimátum**

1. Szigorú ultimátum

Noé Dinamó

A lépcsőházi feszültséget hirtelen nehéz, ütemes léptek zaja törte meg a földszint felől. Két sötétkék egyenruhás alak tűnt fel a fordulóban: a Katasztrófavédelem és a Megyei Építésügyi Hatóság szakértői lépkedtek felfelé, hivatalos iratgyűjtőkkel a kezükben. Fekete Zoltán szigorú tekintete egyetlen pillanat alatt váltott bürokratikus magabiztosságból ideges ridegségre.

– Fekete úr? A közös képviselő? – kérdezte az élen haladó tiszt, fittyet hányva a folyosón rekedt lakókra. A hangja nem tűrt ellentmondást. – Lakossági bejelentés érkezett a szuterénben terjengő gázzag és a veszélyes elektromos hálózat miatt. Az imént fejeztük be az alsó szint szűrőpróbaszerű ellenőrzését.

Erzsi néni a torkához kapta a kezét, míg Máté a futártáskája pántját szorította görcsösen. Marika néni a Miri Csemegében már reggel megjósolta, hogy a ház feletti adósságok és a műszaki romhalmaz előbb-utóbb rászakad a lakókra, de senki sem számított ilyen gyors csapásra.

– Az épület állapota közvetlen életveszélyt jelent – jelentette ki a tiszt szárazon, majd kinyitotta a mappáját. – Ultimátumot adunk. Vagy hat napon belül rendkívüli közgyűlést hív össze, és megszavazzák az azonnali kényszerfelújítási alapot, vagy elrendeljük a társasház hivatalos kiürítését és lakatlanná nyilvánítását.

A szavak ólomsúlyként hullottak a lépcsőházra. A zárt ajtó mögött Dániel mozdulatlanul hallgatta a döntést, miközben a kezében tartott telefon képernyőjén újabb hideg üzenet villant fel.